

De Roode-Kruishond in het Engelsche leger aan het werk.

Roode-Kruishonden

Niet slechts het paard, doch ook de hond begint langzamerhand een belangrijke rol in het leger te vervullen.

Die aan het front staat, ziet dikwijls een lange colonne mitrailleur-, patroon- en gereedschapswagens langs de wegen gaan, elk voertuig getrokken door twee flink opgeschoten, stevige hondebeesten. Dit is het mitrailleurpeloton van een Nederlandsch regiment infanterie. Voor elk paar honden loopt hun verzorger, die ze in de colonne houdt en er voor dient te waken, dat er niet geblaft wordt. Het geheel maakt een zeer „kriegsmäszigen" indruk door de lage, kleine voertuigen, die gemakkelijk dekking kunnen vinden en het geruischlooze voortbewegen. Eigenlijk van Belgischen oorsprong, hebben wij deze organisatie ook op Hollandschen bodem overgebracht en gelukkig met goeden uitslag. Dit succes is vooral te danken aan de onvermoeide werkzaamheid van den kapitein der Jagers Jhr. C. A. J. Meijer, die vrijwel alles op hondengebied in ons leger heeft geregeld. Aan hem danken wij ook de aardige foto's, die dit artikel illustreeren.

Moge de rol als waakhond in vestingen, forten en op post nog gering zijn, dit zal wel anders worden na de diensten, die de hond ook in dit opzicht in den jongsten krijg bewezen heeft. Vooral in Oostenrijk heeft men hiermee gunstige ondervinding opgedaan. Het meenemen van wachtposthonden in het Oostenrijksch-Hongaarsche leger was niet op last van de militaire overheid geschied, maar deze honden, de herdershonden uit die streken en de kruisingen dier rassen, liepen eenvoudig mee, wanneer de patrouilles er op uittogen. Deze honden ontdekken reeds op grooten afstand het nadersluipen van vijandelijke patrouilles, wat natuurlijk een groot voordeel is. Vandaar dat ook het Duitsche leger van plan schijnt dit soort honden op groote schaal in te voeren.

De mooiste rol, die den hond toebedacht is, is wel die van Roode-Kruishond. Onwillekeurig denken wij hierbij aan het verhaal van het klooster op den Grooten St. Bernard, waar de brave honden der monniken bij sneeuwjachten er op uitgingen om verdwaalde reizigers op te spooren en ze in veilige haven te brengen.

Een soortgelijke rol vervullen ook de moderne Roode-Kruishonden. Zij moeten op het gevechtsveld de her en der verstrooide gewonden opzoeken, die dikwijls haast onvindbaar wegkruipen. Een dankbare taak! Het komt voor, dat zulke gewonden soms meer dan twee dagen zóó gelegen hebben en derhalve gedoemd zouden zijn een jammerlijken dood te sterven. Als echte speurders brengen de honden hen aan het licht, waardoor ze nog vaak aan het leven teruggegeven kunnen worden.

Op dit oogenblik hebben zoowel de groote als de kleine mogendheden hun Roode-Kruishonden. Na den oorlog zal er wel voldoende over hun prestaties bekend worden, maar ook nu verspreidt deze of gene veldpostdienst soms belangwekkende mededeelingen.

In de „Umschau" van 2 Januari j.l. (vertaald opgenomen in de Wetenschappelijke Bladen van Mei) komt o.a. zoo'n interessante veldpostbrief voor, waaraan wij het volgende ontleenen.

„Den 17den September kwamen wij na verscheiden zware en gelukkig doorstane vermoeienissen tegen 10 uur in den ochtend te Waan, waar zich de generale staf van het .... legerkorps bevond. Melding bij den hoofdofficier van gezondheid; deze was zeer in zijn schik, dat nu eindelijk de honden aangekomen waren. We werden onmiddellijk bij de 1e, 2e en 3e compagnie hospitaal-soldaten ingedeeld. De 1e en 3e Compagnie bleef in W. Ik kwam met drie hondenleiders bij de 3e Compagnie en wij zouden denzelfden avond nog aan het werk gaan, maar werden door den commandant, ritmeester B., teruggezonden, daar alleen een terrein, dat gemakkelijk overzien kon worden, moest worden afgezocht. Den volgenden dag werd de 1e compagnie hospitaal-soldaten aan het werk gezet en reeds den eersten nacht hadden wij goede resultaten. Den 19den rukten wij des avonds op naar een ander kwartier.

Den 21sten ging het weer verder. Den 26sten om 2 uur 's nachts werd de afmarsch geblazen, den ganschen daaropvolgenden dag waren wij op de been en 's avonds weer op het slagveld. Wij moesten onze honden aan de lijn laten werken, daar wij de Fransche stelling naderden tot op 400 M. „Treu", mijn hond, vond in korten tijd vijf zwaar- en twee lichtgewonden. Deze zouden zeker zonder hond niet gevonden zijn, daar zij weggekropen waren en zich reeds $1^1/_2$ dag op dezelfde plek bevonden. Kollmeyer vond door zijn hond zes, Kypke en Wendt elk drie gewonden op het moeilijkste terrein. De belletjes der honden moesten afgedaan worden, ook mochten de honden onder geen omstandigheden blaffen, daar door het minste geluid wij zelf en onze kameraads, wegens den korten afstand van de vijandelijke stelling, in het grootste levensgevaar zouden kunnen geraken.

„Skulda", de Roode-Kruishond van kapitein Jhr. Meijer.

De Engelsche majoor Richardson met zijn Roode-Kruishond.

Dit was in het gezicht van den vijand, die in onze onmiddellijke nabijheid was en onverbiddelijk op alles schoot wat onder zijn bereik kwam, geen gemakkelijk werk, daar onze honden van een vurig temperament zijn. De laatste nachten werkten wij bij helderen hemel en bij het licht der halve maan. Onze omtrekken waren dientengevolge bij het oversteken van zelfs geringe terreinoneffenheden voor den vijand op verren afstand zeer goed zichtbaar en wij hadden dan ook het genoegen met granaatvuur, gelukkig evenwel zonder onaangename gevolgen, vereerd te worden. Toch volvoerden wij zonder aarzelen onze opdracht, daar men zelfs met het grootste gevaar vertrouwd raakt. De officier der compagnie, zoowel als de chirurgijn-majoor zijn met de werkzaamheden onzer Roode-Kruishonden zeer tevreden en wij worden telkens naar voren gezonden."

Het is naar aanleiding van deze gunstige berichten, dat het Duitsche Ministerie van Oorlog bepaald heeft, dat voortaan elk legercorps van Roode-Kruishonden voorzien moet worden. Tot nu toe kwamen ze slechts bij enkele legerkorpsen voor. Ook heeft dit Ministerie den politie-luitenant Most, den chef der dressuurschool Grünheide, de opdracht gegeven om ervaringen inzake de Roode-Kruishonden te velde bijeen te brengen en te rangschikken.

Welke honden worden nu voor dat doel gebezigd?

Geschikte rassen zijn de Duitsche herdershonden, de Dobermannpinchers en de Rottweilers. Airedale terriers hebben over het algemeen te veel jachtlust. In Engeland worden door majoor Richardson ook Bloodhounds met veel succes gebruikt.

Ons land beschikt op het oogenblik over een flink aantal afgerichte honden met geleiders, terwijl er nog meerdere in africhting — uitsluitend Roode-Kruishonden — zijn. Er wordt nu rechtstreeks onder het Hoofdcomité van het Roode-Kruis gewerkt.

„Skulda", van kapitein Jhr. Meijer met zijn verzorger.

„Spits" van kapitein Jhr. Meijer heeft een „gewonde" ontdekt en wacht tot er hulp komt.

Onze nieuwe Foto-Wedstrijd

Er is bijna geen „liefhebberij" die in onze dagen door jong en oud meer beoefend wordt dan fotografeeren. En geen wonder: want het is zeker ook wel de meest loonende sport. Daarom hebben wij, gedachtig ook aan het succes van onzen eersten wedstrijd, wederom een wedstrijd uitgeschreven in het maken van KINDERPORTRETTEN.

De volledige voorwaarden tot deelname hebben wij in ons nummer 52 (52b) van 28 Juni l.l. uiteengezet. — Ter herinnering voor de deelnemers, vooral voor de nieuwe abonné's, doen wij in 't kort nog eens de voornaamste punten hieronder volgen:

De mededinging is uitsluitend voor abonné's op PANORAMA en sluit 15 Augustus a.s.

De inzendingen moeten geschieden onder een motto; naam en adres van de(n) inzender(ster) worden in een afzonderlijk gesloten couvert bijgevoegd, op welk couvert hetzelfde motto moet worden vermeld.

Inzending van meer dan één foto door eenzelfde(n) inzender(ster) is geoorloofd.

Kleinere foto's dan 9 x 12 komen niet in aanmerking; doch van kleinere foto's mogen vergrootingen worden ingezonden.

De uitgevers van PANORAMA verkrijgen het volle en uitsluitende reproductierecht van de bekroonde inzendingen.

Niet-bekroonde foto's worden teruggezonden, mits postzegels worden ingesloten voor terugzending.

De inzendingen met opschrift „Fotografie-Wedstrijd" moeten franco geschieden aan de Redactie van PANORAMA, DOEZASTRAAT 1, 3, 5, LEIDEN.

Inzendingen nà 15 Augustus a.s. ontvangen komen niet in aanmerking.

Voor iederen abonné, die fotografeeren kan, is het dus zaak aan dezen wedstrijd deel te nemen!

De volgende prijzen worden ter beschikking gesteld:

Een 1e prijs van	f 25.—
Een 2e „ „	- 15.—
Een 3e „ „	- 10.—
Drie Prijzen van	- 5.—
Vijf „ „	- 3.—

Tien prijzen best. uit fraaie boekwerken. Bovendien 'n extra prijs v. f 10.— voor 't best geslaagde kinderportret, waarbij Panorama 'n rol speelt.